

СЪВЕТ ЗА ЕЛЕКТРОННИ МЕДИИ
ПРОТОКОЛ

№ 24
от редовно заседание, състояло се на 22.05.2013 г.

ПРИСЪСТВАЛИ: Анна Хаджиева, Анята Асенова, Георги Лозанов Мария Стоянова, София Владимирова.

Начало на заседанието 09.30 часа, водено от Георги Лозанов- председател на СЕМ, деловодител - протоколист - Вера Данаилова.

ДНЕВЕН РЕД:

1.Конкурс за избор на генерален директор на БНР. Събеседване с кандидатите:

Гергина Иванова Дворецка
Поля Николова Станчева
Митко Антонов Димитров
Георги Цветков Божков

Георги Лозанов: “Колеги, днес е третият ден от процедурата за изслушване на кандидати за генерален директор на БНР. Бяха допуснати 12 кандидата и днес ни предстои да изслушаме поредните четирима от тях. Първа е г-жа Гергина Дворецка. Тя вече е била кандидат. Знаете условията и процедурата - имате половин час да представите концепцията си и не повече от един час за отговор на въпроси.

Гергина Дворецка: “Добър ден. Аз много се радвам, че вчера когато Европейският парламент обсъждаше темата за свободните медии влезе решение за избора на ръководители на обществените медии, което аз приветствам. Имала съм възможност да работя във всички програми на радиото и да сътруднича на някои от тях и в “Христо Ботев” където съм в момента но на по-млади години и в “Хоризонт” и в Радио България съм била. Правила съм преки включвания и от районните радиостанции почти от всякъде, така че съм наясно със ситуацията в медията и я познавам добре. Важен момент е, че се занимавам с медийна интеграция вече 20 години и това според мен е полезно за работата на един ръководител на обществената медия. Участвала съм в европейски проекти и като човек който е печелил и като човек който ги е промотирал и имам представа как точно се разпределя бюджет и как се отчита до най-малката подробност, защото изискванията са много строги. През тази моя дългогодишна работа в радиото съм заемала много длъжности от най-ниската: стажант редактор до завеждащ редакция. Казвам това защото имам и управленски стаж. Осем години и половина съм била завеждащ редакция и след това тази длъжност беше съкратена и после не са провеждали конкурс за нея. Не съм била член на ръководния екип на г-н Тодоров, но за мен това е един плюс, защото ако бях член на екипа щях да видя само хубавото което е направено през периода на неговото ръководство, докато сега като един страничен наблюдател виждам и доброто и това което би трябвало да се направи. И мисля, че в тази посока бих могла да бъда наистина полезна. Моята идея е да надграждам над хубавото което е направено до този момент и то не е никак малко и да го усъвършенствам, защото наистина медията ни постигна много голям авторитет. Ползва се с уважение и този авторитет трябва да се запази. Медията е наистина един пример

за плурализъм и свобода на словото и лично аз мисля, че е нормално да продължаваме да защитаваме тази позиция. Най-вече чрез даването на трибуна на всички участници в обществения процес и на граждани и на политици, но не само да отразяваме този дебат, а да даваме и положителни послания защото ние като обществена медия имаме и тази задача все пак да вдъхваме оптимизъм на хората защото има едно известно обезверяване. Ето това е една от основните задачи на обществената медия – да вдъхва и надежда, да дава позитивна информация да има отвореност по-голяма отвореност към гражданите за да могат всички да почувстват, че са значими, че са изслушвани от нас за да мислят, че ние сме тяхното радио защото наистина имаме много голяма конкуренция в медийната среда толкова много радиа има и трябва да воюваме всеки ден за мястото си за да привлечем вниманието. Мисля, че най-успешно бихме могли да отговорим на изискванията пред нашата обществена медия пред следващите три години като използваме пълноценно социалните мрежи Фейсбук, Туитър, Гугъл, Ютюб, защото те помагат на традиционните медии да станат по-отворени да има диалог между граждани и между журналисти така че слушателите ни ще получат нови възможности за контакт с нас чрез новите платформи. За отвореността към гражданите и към цялото общество ще допринесе и по-активния диалог и съвместна работа с институциите защото ми се струва, че една обществена медия би било добре да има съвместни планове. Например с някои от институциите като културното министерство, министерство на образованието науката и младежта, за да може чрез съвместни програми които са обсъдени заедно да координираме усилията си за да бъдем полезни максимално на обществото и да даваме това, което се очаква от една обществена медия. Друг важен момент е да осъзнаем, че в момента на глобализация ние трябва непрекъснато да опознаваме света около нас и Европа, защото сме част от ЕС и не случайно ставащото в Европа и в ЕС трябва да бъде във фокуса на вниманието ни. Лично аз си мисля, че трябва да продължаваме съвсем обективно да отразяваме и кризите в ЕС на които всички сме свидетели, но да се подчертава и значението на членството ни защото наистина има полза от това членство и да се напомня, че България в рамките на ЕС не е малка, а средно голяма страна и в партньорство с други подобни страни може да има глас в решаването на политиките в ЕС т.е. посланието на нашата обществена медия да бъде, че ние всъщност не сме хора без значение в ЕС, а можем да имаме и роля в политиките на Евросъюза. Това е особено важно сега когато се подготвят изборите за европейски парламент. Следващата година точно по това време ще се проведат те и е добре междувременно да използваме това събитие за да даваме повече информация за европейските политики да приканваме и да съдействаме за по-голяма активност в участието в европейските избори, защото напоследък за цяла Европа има едно такова отдръпване от гласуване. Ние трябва да съдействаме за една по-силна гражданска позиция. Що се отнася за гражданската позиция и за ролята в обществената медия мисля, че е важна и фигурата на журналиста. Радвам се, че намирам за пореден път потвърждение на тази общоизвестна истина и вчерашното решение на Европейския парламент там също се говори за етичните стандарти в журналистиката. За мен е важно като обществена медия ние да подготвяме и кадрите които ще дойдат след нас, хората които ще поемат нашата професия и затова мисля, че трябва да бъдат непрекъснато в контакт със студентите от Факултета по журналистика, с младите сътрудници, които имат желание да работят като радиожурналисти. Важен е този обмен между поколенията, защото той може да обогатява взаимно и в този план аз имам една идея, която съм нарекла условно “Голямото студио”. Да се провеждат периодично срещи между хора работещи в радиото хора, които имат желание да работят в радиото и наши колеги, които са напуснали по една или друга причина радиото, за да може да се срещат и да обменят и

идеи и творчески размисли и разбира се размисли за професията, за самата етика на журналистическата професия. Този обмен на мнения в един такъв формат ми се струва, че ще бъде полезен и обогатяващ. За организационната структура на радиото за мен най-важно е отчетност и прозрачност. Винаги да има комуникация между работещите в радиото и ръководителите за да може всички решения които се вземат да бъдат узнавани веднага от хората в радиото понякога сега се случва да научаваме от други медии това, което става при нас. В управлението е нужно опростяване на административната структура много дирекции много звена, които биха могли да бъдат съкратени да бъде опростено това да се намали и административния ръководен състав в смисъл, че там има и много ръководни длъжности – една пъстрота от ръководни постове, които не виждам защо трябва да бъдат толкова много, тъй че опростяване на административната структура и актуализиране на нашите длъжностни характеристики защото не са актуализирани отдавна. Би трябвало да бъдат по-точно обосновани ангажиментите на ръководителите, защото понякога се размиват отговорностите. Да е ясно кой от ръководителите за какво точно отговаря. Ръководителите да се избират на конкурсен принцип, защото това също е важно. Поне да бъде представена някаква идея за развитието на дадената позиция за която кандидатства човека и разбира се да се взема предвид неговата професионална биография, защото сега повишаването в длъжност става по неясни критерии и това демотивира. Важно е за ръководителя да има не само професионална подготовка, но и да умее да цени постигнатото от колегите които ръководи, тъй като в обратния случай се създава една много не творческа и немотивираща атмосфера за работа. Няма да отнемам време от презентацията за да представям неща които няма да променям. Ще отбележа само, че виждам много силна роля на Обществения съвет на националното радио, защото това е още един път за да доловим онова, което вълнува гражданите като тези срещи на ОС трябва да бъдат наистина всеки месец и това което се обсъжда на ОС да бъде достойно след това на журналистите, за да бъдат в състояние след това да подемат някои от темите, за да не остане само едно разменяне на мнения. Да можем да доразвием ние нещата, които те са дали като идея. Важен момент за мен и организацията на работата е да има общи работни групи от хора от различните програми, които да работят по даден ресор, защото това много би обогатило работата на колегите. Все пак ние не се конкурираме в различните програми. Всяка от програмите си има своя специфика и при една такава съвместна работа и обмяна на информация наистина може да се доразвива някоя тема и да се отразява по-пълноценно с битието на нашите програми. Да става чрез съвременните социални мрежи, затворени групи във Фейсбук и мисля, че би могло да помогне и за взаимното опознаване на колегите, които работят в едни ресор. Много важен момент за управлението е една самокритичност при отчитане на работата защото ми се струва, че при отчетите които се представят на всеки шест месеца пред СЕМ, (една много хубава традиция) обикновено се отчита това което е успешно, което е постигнато. То сигурно е безспорно, но е добре да се представят и нещата, които все още не са постигнати и които са в процес на осъществяване, за да се сподели точната картина на това което се случва в радиото. Да се дава гласност дори и на критичните мнения, които са получавани от колегията, за да можем да кажем как сме им отговорили, защото иначе се добива представа, че всичко е идеално, но не винаги е точно така. То е на повърхността, вътре има едни процеси, които могат да се прикриват. Лично аз бих искала всичко да бъде открито и прозрачно дори и такива проблеми, дори и такива критични сигнали. Държа много на работа с редколегията, защото до сега ми се струва, че малко беше поизоставена тази връзка между редколегия и ръководство. Те са важни при решаването на творчески въпроси. За програмните намерения. Основното за мен е нищо което е съградено да не се

разрушава, а само внимателно да се реорганизира и усъвършенства. Много важен е за мен постоянният контакт с водещи европейски световни медии, защото бъдещето е това: да се работи в многонационални екипи и ние трябва да свикваме с тази екипна работа. За подобно нещо много могат да съдействат проектите по които работи БНР: Евранет +, има още едни хубав проект – франкофонска интернет платформа на Международния съюз за радио и телевизия със седалище Париж. Да се осигуряват стажове на журналисти от БНР в чужди радиа. Това наистина не е нещо ново и оригинално, но мисля, че това е много важно, защото отново в името на тази многонационалност, която ни предстои в медийното пространство. Тук вече се спирам на социалните медии, защото чрез тях мисля, че наистина можем да обогатим нашите предавания да ги направим по-популярни и да спечелим повече младежка аудитория. Лично аз мисля, че тези социални мрежи и Фейсбук и Туитър трябва да бъдат използвани пълноценно, за да може нашите предавания да имат свои страници във Фейсбук на които да могат слушателите да правят свои постинги да слагат свои снимки дори репортажи да бъдат като наши съавтори да създават групи по интереси, т.е. това е отново отварянето към всички и една интерактивност която също ни е нужна. Аз лично знам, че това което казвам се прави вече но то е само някак хаотично инцидентно и зависи единствено от волята на водещия на предаването да си създаде своя профил във Фейсбук или пък зависи от екипа, който има такова желание, но мисля че би трябвало да има една стратегия в представянето на нашите програми в социалните мрежи. По тази причина предлагам това е единствената дирекция, която аз предлагам да се създаде социални медии която да изготвя стратегията за подобно нещо тъй като лично аз когато съм си правила страницата на предаването във Фейсбук съм срещала трудности на които никой не можеше да ми помогне. Когато съм си правила блог в Гугъл + също никой от радиото нямаше как да ми помогне със съвети. Мисля, че е задължително да има един такъв екип. Мисля да бъде в дирекция, защото да може ръководителят му да участва в програмния съвет и да може да бъде в непрекъснат контакт и с останалите програми да може наистина да бъде в оперативна помощ за всички, които изграждат своята мрежа във Фейсбук в Туитър в Гугъл + в Ютуб.

По отделни програми. Аз лично мисля, че Хоризонт е един безспорен лидер доказал професионализма си. Това което лично аз препоръчвам е отново използването по-пълноценно на Фейсбук и на Туитър. Наистина много тематични предавания в Хоризонт имат профил във Фейсбук, но има възможност той да се доразвие и да бъде по-пълноценно използван, защото въпреки че е информационен лидер програма Хоризонт все пак също предимно се слуша от по-възрастни хора, а това го сочат и последните социологически изследвания, но е добре чрез съвременните социални мрежи да стигне до повече хора, до повече млади хора. Туитър може да бъде използван от Хоризонт, защото една новина чрез Туитър може да бъде проследена в развитие да бъде анонсирано в кое коментарно предаване едно събитие би могло да бъде анализирано, така че да има наистина кросмедия да се прехвърля вниманието от Фейсбук към сайта на националното радио, или на съответната програма. Туитър също да насочва т.е. наистина едно пълно взаимодействие между различните социални медии.

Още нещо което ми се струва, че би било добре за Хоризонт. Наистина Хоризонт много често е пръв в новините – информационен лидер е и би било добре на сайта на Хоризонт да има възможност за получаване на информацията чрез абонамент.

За програма Христо Ботев. Програмата за култура и образование Христо Ботев беше изоставена малко на по-заден план през последните три години. Там започна една реформа, която беше заложена още в концепцията на г-н Тодоров да бъде разделена

програмата на шестчасови отрязъци, но тази програмна реформа стигна само до половината. Бяха създадени само два такива шестчасови блока – сутрешен и следобеден и спря бих казала по обясними причини. Сега бих предложила да се преразгледа това което в момента работи в тези шестчасови отрязъци и да се усъвършенства евентуално защото мисля, че има какво да се доусъвършенства там. Важно е за програма Христо Ботев да привлече млади хора защото липсват млади гласове и да продължава да играе своята роля като един проводник на истински културни ценности и стойности в противовес на чалгализирането на културата. Мисля че е добре да се възстановят срещите в салоните за култура които бяха прекъснати преди три години, защото там могат творци да си взаимодействат със слушатели с журналисти и наистина да се сверяват критериите в художествените стойности. Предлагам обаче и салони на познанието защото това е образователна програма с участието и на учени и на бизнесмени да се търси връзката между култура образование и бизнес и повече да се съсредоточим към работата на читалищата в страната защото те са всъщност един естествен културен център за малките общности. Много добре се приемат състезанията и игрите в програма Христо Ботев имам опит в това. Това което наричаме инфотеймън - даване на знания и информация чрез забавления много добре се приема от слушателите. Предлагам да се въведат още състезания които да бъдат с образователна и познавателна цел. Например състезание между учители. Състезание как се изработва нещо, или как се прилага успешно бизнес решение. Това да се осъществява и чрез районните радиостанции. Отдавнашна моя идея да има специализирано предаване за хората от третата възраст защото те са много уязвима група и имат нужда от осмисляне на старините си и имат проблеми със здравеопазването т.е. нещо което да бъде тяхна територия и да знаят, че там могат да намерят отговори на свои въпроси. За това, че има различни експерименти в медийното пространство в различни страни мисля, че трябва също да информираме нашите слушатели и затова предлагам да бъде въведено едно експериментално студио може би в програмното време на радиотеатъра където да се излъчват новаторски предавания, защото наистина има много интересни находки и много интересни експерименти, а би било добре нашите слушатели да знаят каква е звуковата картина която понякога може да бъде много пъстра т.е. да помогнем да се избегне от това отпадане на някои жанрове, които се губят в програмите т.е. да имаме досег и до това което се прави и експериментира в радиото в световен мащаб. Международният съюз за радио и телевизия със седалище в Париж може да предоставя такива програми, освободени от авторски права, така че е възможно дори наши предавания да звучат в програмите и предаванията на други радиа чрез този обмен чрез УРТИ.

За Радио България аз имам едно много специално мнение, че това е наша витрина пред света. За мен е много важно съществуването на Радио България, тъй като то наистина представя нашата страна в чужбина, популяризира я и нейната идентичност и нейната култура и освен това е във връзка с нашите сънародници в чужбина. Предлагам, казвам го само като предложение, защото знам, че нещо което е съграждано с години може много бързо да бъде разрушено както стана, но много трудно се възстановява, но все пак да се помисли дали поне частично да не се възстановят някои от излъчванията, въпреки че в интернет се твърди, че има голяма посещаемост но при всички случаи има очаквания да прозвучат тези предавания отново имаше даже подписка в интернет. За районните радиостанции, които според мен също трябва да се възползват пълноценно от формите за които говорих в социалните мрежи. За Радио Бинар бих искала да кажа, че то започна от една година и мисля да бъде обособено като младежко радио, защото то беше замислено като такова, а сега напоследък като че ли започва да дублира програма Христо Ботев. Мисля че е добре когато се отчитат

подобни дейности да се следи и каква е всъщност класацията на тези сайтове като радио Бинар погледнато от страни – има една платформа Алекса, на която се класират сайтовете по посещаемост и моята проверка когато предадох концепцията си Радио Бинар е на 9,982 място, което означава, че ние много добре си го отчитаме, но трябва реалистично да гледаме на нещата и би било добре да се доусъвършенства нещо което все пак ние си го хвалим ама то нали за посещаемост е това място. Сайтът на БНР сега е на 427 –мо място според тази класация, въпреки че нали се отчита, че е много добро мисля, че може да се доусъвършенства сайта на радиото да стане достъпен за да може по-лесно да се достига до информацията повече стийминг и подкаст. Тази класация е на един сайт Алекса, където това е класация за България защото там може да се види и в световен мащаб на кое място сме. Тези са за България. За технологичното обновление. Цифровизацията е много важна. Мултиплексите ще позволят качването на повече програми за да се чуват на цялата територия на страната. Има една препоръка от страна на Европейския съюз за радио и телевизия да се синхронизира бъдещата дата на прекратяване на аналоговите излъчвания, но още не е посочена такава дата, ние ще се впишем в нея. Важно е, че в момента когато очакваме да минем изцяло на цифрови излъчвания има проблеми със системата Далет + и това не може да бъде подминато, защото наистина срива понякога работата ни и това трябва да бъде проучено. Освен това, явно техниката с която сме снабдени е вече амортизирана, защото и компютрите ни понякога правят проблем и това води до спъване на работата ни, а според мен трябва да се чувства как всеки на работното си място разполага с максимално условия, които му улесняват работния процес. Да се инвестира в смартфони, защото мисля, че това е много важно за по-качествена картина и звук. За финансирането на националното радио аз предвиждам по- високи заплати което мисля, че е напълно постижимо, защото доколкото разбирам да сега парите които са използвани от бюджета са едва 10% , даже по-малко от 8 % от държавната субсидия което според мен е много озадачаващо. Аз лично залагам на това да се увеличат заплатите на хората, защото не е възможно в нашата медия да се вземат заплати по-ниски от средните в страната. Не предвиждам съкращения, защото благодарение на това, че ще има нови платформи ще има повече заетост на хората и ще бъдат нужни даже много хора. Сътрудничество между обществените медии и частните медии да се развива публично- частното партньорство. Друга хубава възможност е груповото финансиране, което дава все повече добри резултати. Дори милиони се събират понякога когато се използва това групово финансиране. За рекламно-издателската къща също виждам, че и тя би могла да играе още по-голяма роля, защото може да се издадат на хартия някои предавания, популярни рубрики, както прави да речем българската редакция на Дойче Веле, както и да се издават книги художествени включително на журналисти работещи в радиото, които да се продават на пунктовете дори в районните радиостанции, а защо не и да се подготвят продукции с емблемата на радиото както правят частни медии и успешно реализират печалби. Не се спирам на познатите източници на печалби като рекламите и продаването на билети за концертите на нашите ансамбли. Нямам намерение да закривам ансамбли. Те са нашето богатство. За механизмите на контрол, разбира се да се спазват законите това е в тази сфера, но най-важното е прозрачността и всички резултати от вътрешния одит и докладите от Сметната палата да бъдат качвани на сайта на радиото, защото единствено ако показваме как харчим парите на данъкоплатеца той ще е убеден, че има смисъл от нашата медия.”

Георги Лозанов: “Благодаря за това подробно и компетентно изложение. Аз сега ще дам думата на моите колеги, но преди това искам да ви попитам нещо в плана на по-абстрактната медийна експертиза. И Вие, а пък и много от кандидатите имат твърда

гледна точка, върти се като мантра. Аз разбирам това, че конвергенцията на радиото с новите медии със социалните мрежи ще е някак си път към неговото бъдеще. Не е ли обратното? Не е ли запазването на традиционната специфика на медията шансът да бъде алтернатива на това, което се случва и да го задържи във времето? Не е ли в това силата му - да се търсят нови ходове именно в защита на тази специфика на авторитетността, която тя създава и на отдалечаването от новите медии като стил на комуникация?”

Гергина Дворецка: “Лично аз съм за новите медии като стил на комуникация и съм убедена, че през тези нови медии радиото би могло да намери наистина нови слушатели и да достигне до повече хора. Факт е, че различни аудитории ползват радиото и слушат радио през интернет. Ползват и Фейсбук страници, но когато се появяваме на различни места и на различни платформи, ние популяризираме продукцията на радиото по този начин (аз вече казах стратегията която бих искала да бъде изградена е да се правят препратки винаги към медията майка традиционната медия) т.е. това да бъде не като изместване на работата на радиото, а да бъде в помощ на медията да популяризира, или да прави реклама на медията.”

Георги Лозанов: “Радио Бинар, много го хвалят, но това е един все още хибриден модел, който предстои да се избистри в по-далечно бъдеще. По-важно е радиото сега.

Гергина Дворецка: “Аз даже много се колебая дали трябва да бъде наречено радио в интернет, или телевизия в интернет, но тъй като наистина има конвергенция, медиите сега в цифровата епоха може да бъде наречено всякак. Във всеки случай наистина то може да бъде използвано така както се развива в момента като една младежка медия, защото дори и самият дизайн на основната му страница е така.

Анюта Асенова: “Да останем на плоскостта на програмните намерения. Нищо не чух за това, какво е Вашето виждане по отношение на радио София, като се има предвид ниският рейтинг възникват много въпроси. Ще го развивате ли?”

Гергина Дворецка: “Тъй като аз нямам възможност, поради липса на време да се спирам на всяка една от районните станции, това което мога да ви кажа е, че таз виждам ниския рейтинг, но от друга страна там има много стойностни предавания. Има предавания, които са за хората със специални нужди и те са наистина много добри предавания, които даже бяха наградени на последната церемония на Сирак Скитник много от наградите бяха получени. Наградите не винаги отразяват най-вярно това, което е най-добро или не е. Но лично аз харесвам предаванията, които се правят там и не бих го закривала, въпреки по-ниският рейтинг. Освен това екипът на това радио спечели един конкурс за втори път в ЕП и той вече започва да се осъществява. “Европа за мен” е наистина представяне на работата на ЕП т.е. там работят талантиливи хора и в момента както вече казах не ми се иска да мисля за закриване след като толкова добри неща са били направени. Много дълго време работя в радиото и знам как трудно се създава нещо и ми е неприятно когато нещо с много лека ръка се закрива. Така, че моята идея е да продължи да се излъчва.”

Анюта Асенова: “Говори се за реорганизиране на програмите? Бихте ли ми казали какви критерии за качество ще използвате?”

Гергина Дворецка: “Аз лично много бих искала да разчитам на социологически проучвания, защото както виждате когато се поинтересувах за това как точно изглеждат прехвалени наши изяви и платформи видяхме какво и как точно те се позиционират в обществените медии. Затова бих предпочела да разчитам на социологически изследвания, но не само на това както вече казах непрекъснатият контакт с ОС, с колегиите мисля, че би дал една вярна оценка за постигнатото от колегите. Освен това, отново вече напомням за това, че за мен е много важно един ръководител да умее да оценява доброто, което правят неговите колеги не да го

потулва, защото има и такива случаи. Разчитам на Обществения съвет, на редколегиите и на самите ръководители за да дадат вярна оценка, защото аз самата бих дала пример за откровеност и честност, аз самата съм един много самокритичен човек.”

Анна Хаджиева: “Благодаря Ви за концепцията. Благодаря Ви за това, че Вие се явявате за втори път на този конкурс и предлагате съвършено различна концепция. Благодаря Ви и за това, че сега тя е по-административно ориентирана, защото радиото има нужда от доста кардинални решения в това отношение. Да Ви попитам, обаче, очаквате ли, че колегите Ви ще Ви последват, ако бъдете избрана и решите да съкращавате част от тези двадесет и няколко директори и техният антураж? Какви скрити конфликти виждате в радиото, които ще наследите от това ръководство и как ще ги преодолеете? И един малко страничен въпрос. В предходното си явяване имахте много добри идеи, които бяха свързани с развитието на програма Христо Ботев. Нещо от тях успяхте ли да предложите да бъде осъществено от ръководството на радиото?”

Гергина Дворецка: “Аз наистина ще бъда много откровена, защото веднага след като приключи предишният конкурс предоставих концепцията си на г-н Валерий Тодоров. Той каза, че в нея не вижда нищо с което може да бъде полезна. След това, когато беше назначен г-н Стефан Димитров, сега съжалявам че ще го кажа, но наистина съм откровена, аз на три пъти се записвах при него за да ме приеме и за да си представя идеите за развитие на програма Христо Ботев. Казаха ми, че трябва да се запиша. Три пъти не можах да вляза при него и даже последният път (аз съжалявам, че влизам в такива подробности), но просто ме попитахте. Вие ме попитахте и тъй като аз винаги съм смятала, че той е един човек с който комуникират хората пряко така се случи, че аз на три пъти се записвах, за да предложа идеите си, но накрая даже ми казаха да ги представя в писмен вид и аз реших да спра да се записвам. Не ми е работа аз да разговарям с него на маса да речем по време на тържество, или когато се събираме да празнуваме нещо и така, че тогава не съм разговаряла с него за моите идеи и те потънаха. Останах си един старши редактор и по никакъв начин не бях привлечена за правенето на програмата, за да имам някакъв глас в оформянето на програмната политика. Вие казахте за конфликтите. Сега имайте предвид, че естествено има един кръг от хора, тези ръководители те вземат хубави заплати и те естествено, че няма да се чувстват комфортно, ако бъдат понижени в длъжност, но аз лично не бих им намалила заплатите, защото моята идея е заплатите на всички да бъдат повишени. Идеята ми е да не вървим назад. Аз самата съм имала случай когато бях завеждащ редакция и поради структурни промени съкратиха тази длъжност, тогава ми оставиха заплатата същата, аз не виждам хората да се притеснят от това, защото те няма да изгубят заплатите си. Знаем, че в БиБиСи има водещи, които вземат по-високи заплати отколкото административните ръководители. Не мисля, и това е неправилното при нас, че трябва непременно административното ръководство да взема по-високи заплати отколкото талантливите журналисти и тогава само тези, които наистина чувстват някакво призвание да правят нещо за радиото биха станали ръководители. Другите, ако са добри журналисти, според мен, биха си работили като такива да си взимат хубавите пари, да си бъдат със самочувствието и на звезди и на хора добре платени, така че моята идея е в това направление. Лично аз си мисля защо да не може един водещ журналист, който е звезда и създава имидж на радиото да не получава по-висока заплата дори от един директор на програма. Конфликтът е в това, когато има критично мнение, каквото ми се е случвало и на мен да изказвам то бива абсолютно negliжирано. Човекът който изказва такова мнение остава в изолация и не се чувства особено комфортно. Имало е случаи когато съм отправяла критични бележки към г-н Тодоров и те не са срещали разбиране.”

Мария Стоянова: “Не всички хора са склонни да приемат критика. Това важи за всички присъстващи и за мен също. Направи ми много положително впечатление фактът, че Вие отделяте внимание на Редколегията, нещо което на мен лично като журналист в Националната телевизия на България много ми е липсвало. Виждате ли в Редколегиите освен звено, което да обсъжда творчески въпроси и търсеният гарант за свободата на словото, гарант за премахване на автоцензурата, която неминуемо съществува в съзнанието на много от колегите, особено у тези, които имат дългогодишен професионален опит. Другото, което ме интересува е, че ние тук сме събрани на един голям кастинг. Ние сме журито на този кастинг. Не търсим “Гласът на България”, но търсим най- добрият Генерален директор на България за радиото и ще се радвам да чуя от Вас защо трябва да изберем Вас?”

Гергина Дворецка: “Аз лично си мисля, че редколегиите трябва да имат наистина и такава функция да налагат и етичните норми, да бъдат нещо като саморегулатор когато става дума за етичните норми за нашата професия, т. е. не става дума само за качествена журналистика, но и за етични норми и критерии. Защо според мен трябва да изберете мен? Защото си мисля, че аз съм един човек, който отдавна работи в радиото, видял е какво ли не, преживял е какво ли не, но от всичко това е излязъл с позитивна нагласа и ми се струва, че точно тази позитивна нагласа трябва да бъде предадена на всеки един от колегите, защото всеки има трудности, всеки има случаи когато е бил недооценяван. Имала съм и аз такива случаи, но след всичко това не съм излязла морално ощетена, а напротив мисля, че мога да давам опора на колегите си. Моето желание е аз като генерален директор да бъда просто човекът, който носи отговорността, да бъда ръката, която подкрепя усилията на хората за да могат те да дадат най-доброто от себе си. Според мен, това е мениджърският подход, защото един добър мениджър би трябвало да даде възможност на хората да дадат най-доброто от себе си. Да дадат това, което могат, защото всъщност работата на един мениджър се определя от това какъв е продуктът, който дават хората, които ръководи. Ако той инвестира в хората и им оказва всякакво съдействие и морална подкрепа, според мен (а и материална както вече казах), то той би си свършил добре работа като мениджър за да може да ги улесни да дадат най-доброто от себе си. Аз съм само помощното средство което ще съдейства на хората да дадат най-доброто от себе си.”

Георги Лозанов: “Вие казахте нещо в този смисъл, но бих искал още малко да продължим това: когато кандидатствахте миналия път и не бяхте избрана за генерален директор, след това, при завръщането Ви в радиото, усетихте ли някаква, да го наречем, подозрителност във връзка с това, че сте били конкурент на генералния директор? Има ли вътрешна, психологическа пречка за хората, които работят в радиото, да кандидатстват в конкурси като този и след това евентуално да се върнат на същото място? Няма ли да промени в негативен смисъл статута им? Питам това във връзка с Вас, защото водим откровен разговор, а и за да знам какво е настроението по отношение на такива конкурси и дали имат хора от колегията мотив да кандидатстват?”

Гергина Дворецка: “Ето виждате, че аз имам тази смелост. Много беше трудно, защото Вие знаете какво означава в България човек да изгуби един конкурс. Много морална сила се иска за да понесеш една такава загуба. Тя наистина беше съкрушителна, защото аз не получих нито един глас и въпреки всичко имаше хора, които ми съчувстваха, други които искрено злорадстваха. Както разбрахте при моето добро желание да бъда полезна с концепцията си, защото много сметнаха, че тя има положителни идеи, аз не можах да бъда полезна. Не бях възприета по този начин, така че аз имах много големи трудности и никой не мислеше, че ще се явя отново на този конкурс, но аз се явявам по много причини. Първо, защото ми се иска да дам едно

послание на младите хора, че загубата на един конкурс дори и толкова съкрушителна като моята не бива в никакъв случай да ги обезсърчава. Трябва да опитат отново. Освен това човек никога не губи когато се явява на един конкурс. Аз съм спечелила до сега много. Много неща прочетох, които иначе може би не бих прочела. Искам хората да знаят това, че никога не трябва да се отказват, ако мислят, че могат да бъдат полезни някъде. Дори първоначално да не ги приемат те не бива да се отказват, защото всъщност трябва да проявят една морална сила. Не е лесно, но само като си помисля, че може да дойде един абсолютно непознат човек, който не знае какво точно е положението в радиото, или пък види само парадната страна, а не знае вътрешните проблеми, много се безпокоях какво точно ще се случи, а и много от колегите се тревожат, така че предпочетох отново да участвам, за да мога да допринеса и аз с нещо ако мога и поне да си пробвам силите, защото знам наистина какво очакват колегите и мисля, че мога да им го дам. Затова се явявам.”

Георги Лозанов: “Комплименти за Вашата смелост.”

София Владимирова: “И от мен моите поздравления. Благодаря Ви, че отново се явихте. Да поговорим за бюджета?”

Гергина Дворецка: “Да, съгласна съм 42 милиона не са много но аз си мисля че...”

Георги Лозанов: “Нека да допълня този въпрос. Какво е Вашето впечатление? Недофинансирана или свръхфинансирана медия е БНР?”

Гергина Дворецка: “Аз не съм била до сега генерален директор и не мога да преценя, но много добре знам колко по-скъпа е работата в телевизията, колко повече средства се изискват в телевизията, така че намирам, че е нормално да бъде дадена по-голяма държавна субсидия на телевизията отколкото на радиото. Разбира се, че според мен тя е малко, но е много важно как ще бъде разпределен този бюджет. От генералният директор зависи какви пера ще предвиди за този бюджет и кои са неговите приоритети. Аз казвам, че няма да строя нови районни радиостанции. Ако може да се довърши районната радиостанция в Кърджали, но аз нямам представа до къде е стигнал този строеж. Трябва нещо, което е започнато за се завърши, защото не обичам недовършените неща, но не бих строила нови радиостанции. Бих вложила всичко, бих инвестирала в хората. Защото ми се струва, че хората са много обезверени. Дори чувам много силни изрази по отношение на това, че заплатите ни са изключително ниски. Наистина не е възможно хората да получават толкова ниски заплати срещу този труд всеотдаен, който вършат всеки ден. Понякога даже и моралните стимули ни липсват, но за материалните пък да не говорим. Ако бъда избрана на този пост ще ориентирам бюджета така, че хората да получат по-високи заплати.”

Георги Лозанов: “Да благодарим на г-жа Дворецка. Аз все споменавам това, че конкурсът си е конкурс, но една от важните му страни е да водим един разговор за БНР и въобще за радиосредата. Благодаря Ви още един път и затова, че този разговор се случи.”

2. Изслушване на Поля Станчева

Георги Лозанов: “Уважаеми колеги, Поля Станчева. Намираме се в тази част от процедурата за избор на генерален директор на БНР в който изслушваме кандидатите, техните виждания и след това водим разговор с тях. Г-жа Станчева познава този модел, тъй като е участвала в други конкурси. Специално искам да изкажа благодарност за това, че участва в този конкурс и със сигурност това повдига

авторитета му, тъй като тя е била години поред генерален директор на БНР и е единственият кандидат, който вече е бил на този пост. Убеден съм, че ще проведем важен разговор сега и затова давам думата на Поля Станчева да представи в рамките на половин час своята концепция.”

Поля Станчева: “Изборът на хора, които управляват националните медии трябва да се ръководи от това те да бъдат честни, почтени, независими и с доказано професионален опит. Така, че поне ще се опитам да защита концепцията която имам.

Цифровизацията на националния ефир и предизвикателствата пред БНР.

Върху тази тема съм изградила своята концепция и съм я защитила. Започвам с това, че цифровизацията на ефира и изграждането на национални мултиплекси откриват едни нови възможности пред електронните медии в България, а задачите които стоят пред радиото ще засягат преди всичко разработването на програми на различни технологични платформи. Това са аналогови, цифрови, мобилни както и разширяване на интерактивността на медиите. Паралелно с това обаче националните и регионални програми на радиото ще трябва да отстояват модела на общественото радио, което е единствената културна и музикална алтернатива на комерсиализацията в радиоефира. Медията ще бъде изправена пред необходимостта от разработването на стратегия за цифровото развитие на националното радио, което ще обхваща основно внедряването на новите медийни платформи, разработването на нови линейни програми и предоставяне на нелинейни услуги, дегитализация на архивите и достъп до тях както и утвърждаването на националното радио като многопрограмна медия. Всъщност нормално е в условията на силна конкуренция именящи се потребности, съгласно аудиторията, БНР да няма друг избор, освен да бъде модерното многопрограмно радио. Радиото успя да се затвърди като независима медия, която работи преди всичко в полза на обществения интерес на националните приоритети, развива българската култура и идентичност, гарантира достъп на информация до малцинствените групи и от програмата е осигурена множественост и равнопоставеност на гледните точки. БНР ще трябва да бъде в крак с тези тенденции, които се налагат в момента на пазара и да включи различни формати включително и съчетаване на медии като радио, телевизия и интернет, защото това вече се прави от частните медии много успешно. За БНР едва ли ще представлява особена трудност като се има предвид фактът, че тези си намерения то може да реализира заедно с другата обществена медия каквато е БНР. Разработването на кросмедийни продукти е едно предизвикателство и рано или късно и двете медии ще се изправят пред това предизвикателство. Ако се върнем назад във времето отново ще си спомним, че първият опит който беше направен за кросмедийен проект между БНР и БНТ беше по времето на нашия първи мандат. Едно изключително успешно предаване “Полет над нощта”, което за съжаление обаче отпадна от програмната схема не зная по какви причини, но това повлече крак така да се каже, защото малко след нас започнаха да се създават кросмедийни проекти в почти всички частни телевизии. Те се сдобиха с радиа и продължават да излъчват новини и някои от предаванията са в такива крос медии, което е едно изключително печелившо начинание. Виждам в тази посока общите усилия на двете национални медии. Относно организацията и управлението на редакционната структура трябва да кажа, че една от първите стъпки при превръщането на БНР в обществено бе създаването и прилагането на редакционен статут, който успешно се прилага и до днес, отговаря на съвременните реалности и изпълнява мисията на радиото да образова, да забавлява своите слушатели при това максимално регламентирано, точно, многостранно, безпристрастно и обективно. Това е задача, която ние сме решили. Но при анализ на управленските структура на БНР излизат интересни тенденции, които според мен трябва да бъдат анализирани и да се потърси друга формула. Механизмите на взаимодействие

обикновено следват структурата на схемата на организацията по вертикала. Тези вертикални взаимодействия се блокират и смятам, че трябва да се помисли (говоря за дирекции, звена) за повече хоризонтални взаимодействия – най-вече залагането на продуцентския принцип.

Освен Програмен съвет, Съвет на директорите, Съвет на технологично развитие, има и Обществен съвет. Знаете, че Програмният съвет се оглавява от програмен директор и в него са включени главните редактори и те основно отговарят за принципите и насоките на програмната политика на медията. Съветът на директорите бе създаден като оперативен орган. В него влизат директорите както на националните, така и на регионалните програми. Това е също една много добре работеща структура, а при съвременните технологии позволява всякакви виртуални задания и бързо вземане на решения без да се налагат излишни командировки. Съветът за технологично развитие за мен това е един много важен съвет, защото именно хората в този съвет, които са не само технически лица в БНР, но и хабилитирани лица от университета дават компетентно мнение за оборудване, за разработване на стратегия за цифровизацията на радиото и накрая не без гордост казвам, че ОС, който създаде БНР беше първият в електронните медии и той наистина гарантира до голяма степен нашата независимост, защото и помага за изпълнението на нашите функции, защото донесе много висок престиж на институцията. В него има представители на неправителствения сектор, на вероизповеданията на агенцията за закрила на детето и той е в помощ на БНР и определено му помага да изпълнява своята обществена функция.

Относно програмните приоритети. Започвам с Хоризонт. Структурата на аудиторията на Хоризонт се доближава до структурата на населението в страната, което се явява едно от доказателствата, че БНР и по-специално Хоризонт отговаря напълно на интересите на основните социални групи на българското население. Гласът на Хоризонт е плуралистичен. Той отстоява независимата си позиция както в политически така в корпоративен и в личен интерес. Осигурява множественост и равнопоставеност на гледните точки. Това е нещо в което предполагам никой не се съмнява, но проучванията показват, че програмата се слуша основно като източник на информация и в много по-малка степен за забавление или музикална станция. Но с увеличаване на съвременната българска музика смятам, че може да се задоволи и тази потребност на слушателя. Предизвикателството пред което е изправена програмата е да запази своето сериозно звучене като използва една по-модерна радиостилистика чрез клипове, препратки, анонси. Нощните предавания специално където по своята характеристика са повечето музикални –информационни, а не информационно - музикални от тях се очаква по-голяма атрактивност и търсене на по-подходяща форма за младежката аудитория. Социологическите проучвания аргументират твърдението, че програмата вече се е превърнала в прототип на предпочитаното радио затова бъдещото развитие на тази програма трябва да се опира на натрупания опит, на традицията и на авторитета както подобава на една програма с лидерски позиции. Смятам, че е много важно ефективното използване на информационните ресурси на програмата, което ще даде възможност на радиото да се превърне в една по-интерактивна медия, а новите технологии правят неговото присъствие в социалните мрежи напълно осезаемо. Увеличаването на обема на информацията ще създаде условия за нови нелинейни услуги, включително и на възможността да се слушат цели предавания в час различен от този на излъчването, нещо което в момента в БНР не съществува по неизвестни за мен причини, а се предлага от всички други медии. Приобщаването на България към европейските ценности се осъществява пълноценно и по пътя на информационния обмен. България стана учредител, (ние настояхме тогава ние да бъдем учредители) на

Евранет и България е една от петте страни, които подписа този договор и благодарение на Евранет днес ние участваме в обмена и България отстоява своето място в ефира на обединена Европа.

Програма Христо Ботев. Смятам, че това е една изключителна програма, която предлага най-дефицитното в българския ефир, а именно предавания за култура и изкуство и знание в различни области. Наред с големите пространства за художествено слово и музика в тази програма имат място и дискуссионни предавания по значими обществено-политически проблеми, но надхвърлящи злободневното и остро актуалното те третират културно-историческо наследство, в общи линии една много сериозна програма. Ето защо тази програма не бива да се поддава на естествената за частните радиостанции комерсиализация, а трябва да остане вярна на своята цел да възпитава добър естетически вкус и да приобщава българската аудитория към високи културни ценности. Новите информационни технологии представляват една огромна възможност на програмата тя да бъде достъпна и за българските общности в чужбина. Аз смятам, че това е много важно, защото тази програма трябва да се отнася със специално внимание към емигрантските общности където се раждат и живеят българчета, които ще бъдат ошетени от това, че никога няма да чуват родна реч освен в семейна среда затова те ще изпитват остра потребност от това да влязат в досег с най-добрите образци на художественото слово. Многопрограмното радио ще създаде възможност да се мултиплицират отделните линии и извеждането им в програма Христо Ботев и извеждането им в самостоятелни линейни програми и нелинейни услуги. След толкова години отсъствие от ефира идва времето на завръщането на програма "Орфей" и мога да ви кажа защо. "Орфей" е запазена марка за класическа музика която може да бъде качена като допълнителна програма на мултиплекс. Това едва ли ще представлява особена трудност, защото форматът на програмата ще дава възможност музиката да присъства самостоятелно, а не просто като звукова среда. Тя може да включва цялостно представяне на произведения, автори и ефективното използване на музикалния фонд който заедно с неговата цифровизация ще улесни създаването на тази програма и всъщност няма да бъде нужен допълнителен ресурс просто ние ще заемем една ниша която остава празна и която сме отстъпили на частния радиоефир която според мен не изпълнява докрай своята задача да популяризира високите образци на класическата музика.

Новите технологии създават възможност интерактивната медия да използва различни платформи като говоря за музикалните портали които да представляват огромно предизвикателство за радиото и присъствието му в интернет пространството. Специално внимание трябва да бъде отделено на младите хора които са ориентирани към новите технологии и затова много е важно да се разработи мулти плеар където да се съберат музикалните фондове на БНР. Разработката на програми за интернет с цифрови платформи и музика на запис или по заявка е една следваща стъпка в посока към младежката аудитория. Смятам, че младежката радиостанция Бинар с особено внимание към алтернативната музика трябва да се развива и смятам, че това е лесно осъществима задача с разработването на радио Бинар, което трябва да отбележим, че е едно постижение което е добре, че се случи и трябва да се разработи защото в момента то работи с не повече от 5% от капацитета си. Другата линия която много бих искала да бъде изведена от програма Христо Ботев и да бъде превърната в самостоятелна програма това е програма Знание, и които обичат и познават БНР знаят, че е съществувала. Това е едно условно название става дума за реализацията на модерни познавателни програми в условията на кризи с минимални средства. Това може да бъде направено чрез разработване на мултимедийни проекти и използване на цифрови платформи. Първо, защото българските медии са длъжници на децата и смятам, че в

една интернет страница интерактивните образователните игри за най-малките както има смисъл да бъдат направени заедно с образователни програми за класическа музика на исторически теми и илюстрирани със записи от Златния фонд. Тази възможност стои и пред Златният фонд. Аз се изкушавам от възможността БНР един ден да помисли да създаде своя програма “През историята” по аналогия с популярната програма, с което ще намерят място архивните записи и мисля, че затова също няма да са нужни много усилия защото в момента вече се извършва цифровизация. Трябва да се планират средства защото е доста трудоемко и скъпо начинание, но в мига в който тези архиви бъдат цифровизирани създаването на една такава програма натрупано с годините рядко използвано, а цифровизацията дава шанс за лесен достъп който може да бъде да представлява трудност напредно ще носи авторитет на националната медия.

Това което мисля, че не съм успяла тук да кажа, че дигитализацията на радиотеатъра е също един процес, който ще отнеме много време, но той трябва да завърши успешно за да бъде използван фонда при създаването на нови нелинейни услуги защото каталогът заглавия на българската и световната драматургия е много впечатляващ и сам по себе си е огромно богатство натрупано с годините рядко използвано, а цифровизацията дава шанс за лесен достъп, който може да бъде предоставен като услуга он де манд, или по заявка както и в режим он лайн, защото ние сме длъжници на хората с увреждане и най-вече на слепите. Знаете, че радиото е единствения източник на информация за тази група хора. За тях всяка пиеса е прелистена книга. Уникална като програми националната медия наистина утвърждава една сакрална връзка между народа, нашия народ и неговото минало както и общата перспектива европейска. Бих искала да кажа, че БНР е длъжно да съхрани българският книжовен език (това е тема която ми е много близка). Смятам, че то е кодификатор на книжовния български език използвайки най-престижната езикова норма, а негова роля трябва да бъде внимателно следена включително и от Вас. Някои от преките конкуренти на националното радио комерсиални и некомерсиални нямат интерес да утвърждават тази езикова норма, но специално националното радио и телевизията са длъжни да го правят. Разбира се Радио България. Дойдохме до болния проблем. Дългосрочната стратегия на Радио България ще се дава приоритет на мултимедийно развитие на тези програми чрез усъвършенстване на каналите разпространение на програмите предоставяне на широк спектър от мултимедийни продукти и разработване на съвместни проекти с медийни партньори. Новините на Радио България. Основен източник на информация които още миналия мандат направихме интернет радио България които излъчваме на 11 езика един изключително удачен вариант за разпространяване на информация от и за страната ни за чуждестранна аудитория. Но това което аз смятам, че би следвало да се направи в следващите месеци заради това, че има хора които стоят без конкретни ангажименти след като бяха спрени късовълновите предаватели е да се опита да се създаде балкански информационен пул. Това е специално място което трябва да бъде отделено от балканските страни и една възможност за радиообмен между тях чрез създаването на такъв балкански информационен пул който да подготвя новините за региона от региона за Европа и за света и да ги пуска в обмена. Това би донесло допълнителен престиж на България, членка на ЕС защото знаем, че много от съседите им предстои да извървят пътя който ние сме извървели преди да станат членове на ЕС, така че България ще се затвърди като една водеща страна в региона, а в частност БНР ще добие допълнителен обществен авторитет като оператор. Средствата мога да ви кажа от къде могат да бъдат получени по европейски програма, а хората които сега са без работа могат да бъдат ангажирани. Защо смятам, че това е много важно защото специалисти балканисти много лесно могат да бъдат прогонени, но много трудно се

създават. Това са хора изключително ценни и не мисля, че с лека ръка може да зачертаем една програма която е създадена две години след създаването на БНР, като първите предавания са били на италиански и на немски език. Сега притиснати от цифровизацията ние се връщаме към други форми, разбира се и възможността която ни предоставят новите платформи използваме по-малко скъпата услуга. Моята визия за късовълновите предаватели и цифровизацията. Късовълновите предаватели при цифровизацията на радиоефира могат да се превърнат в мултиплекси които да излъчват програми на български език за общностите които са непосредствено в близост до нас. Това са покрайнините Молдова Украйна и за мен това е един вариант който е изключително работещ. Смятам, че БНР може и трябва да бъде стратегически партньор в реализацията на една цялостна национална стратегия и политика за българите в чужбина. Просто не бива да оставяме другата България без радио. Не по-малко важни са и регионалните програми на тях ще се спра съвсем накратко. Смятам, че трябва да се обърнем към пограничните райони. Радио Кърджали остава задача която трябва да бъде решена от БНР. Вътрешният радиообмен и общият нюз рум за регионалните радиостанции също е много важна задача, която може да бъде реализирана.

Няколко думи за музикалните състави. Освен, че се плод на дългогодишна традиция, те са източник и на постъпления в БНР и смятам, че трябва да бъдат отделена импресарската функция към къщата, защото тя е много важна за да могат те да бъдат ако не на самоиздръжка, то поне да носят някакви приходи на БНР. И да се продължи продуцентската дейност и да се издава музикалната продукция на тези състави. БНР отдава специално значение на защитата на авторските и сродните права и беше една от първите медии подписала колективен договор с носителите на тези права. Това стриктно трябва да се спазва.

Относно новите технологии. Смятам, че след като радиото бъде качено на телевизионния мултиплекс за DVD ще бъде създадена възможност за нови програми и как смятам да бъдат уплътнени тези честоти. Това, което трябва да бъде направено е да се подобри в технологично отношение оборудването като основно се реши цифровото оборудване със софтуер за пост продукция, защото разбирам, че ефирните студия вече почти са завършили цифровизацията си. Същото се отнася и за регионалните радиостанции. Там да се развие компютърната мрежа и интернет, защото очевидно само с един интернет доставчик не е достатъчно както и информационните системи за административно обслужване в БНР именно тези хоризонтални връзки за която говорим.

Накрая мога само да кажа, че за финансовото осигуряване и развитие на БНР е необходимо да се планират средства за изпълнението на тези основни задачи, а откъде ще дойдат те? Това са средства от бюджета, от намаляване на разходите в някои от радио дейностите и от оптимизирането на кадровия състав най-вече в администрацията. Допълнителни приходи от реклами, такси за защита на права авторски заплащане на изтегляните от интернет и от сайта на БНР програми и от архива на Златния фонд и от програмното бюджетиране за което стана дума още в самото начало. Това е едно предизвикателство което стои пред БНР и въвеждането на този продуцентски принцип ще реши някои от проблемите. Всички ние спазваме законите внимателно. Ефективно се спазват разпоредбите, но мисля, че е нужно допълнителен контрол върху процедурите и в организационната структура на БНР и наблюдение върху управление на кадрите ръководство по изпълнение на бюджета има какво да се желае в тази посока. Благодаря Ви.”

Георги Лозанов: И аз благодаря на г-жа Станчева за компетентното изложение на нейните виждания за бъдещето на БНР, зад което стои (да припомним) дългогодишен

опит. Имате думата за въпроси.”

Анюта Асенова: “Благодаря ви за изложението. Предвид опита който имате и доброто познаване на обществените медии се изкушавам да Ви попитам: Какъв ще е Вашият първи приоритет при встъпването Ви в длъжност в случай, че бъдете избрана за генерален директор? Вторият ми въпрос (надявам се да не е неудобен): Как съвместявате вашите политически амбиции демонстрирани в положението Ви на общински съветник, кандидатурата Ви за вице президент на НРБ издигната от политическа партия със желанието да оглавите независима обществена медия, която априори следва да бъде политически неутрална? Благодаря Ви.”

Поля Станчева: “Веднага съм готова да отговоря. Ще започна с първия въпрос. Да, аз не крия, че съм с изключителна гражданска позиция, но винаги съм била в качеството си на гражданска квота когато съм била поканена в общинския съвет. Единственото мое желание е било да гарантирам точно прозрачността на управление на общината и съм оглавявала комисия по етика, така че както е известно на всички от тук нататък последва един тежък разрыв с политическа сила, която не възприе моите виждания за повече демократизъм, отвореност, публичност. Няма нещо което в мен да ме кара да смятам, че не мога да защита обществения интерес и в БНР. По принцип кандидатурата за президент. Тя е най-често надпартийна и е персонална. Застанала съм до г-н Атанас Семов, който е доцент в СУ и е един изключително уважаван правист. Целта на участието в онези избори беше да поставя във фокуса на общественото внимание моето виждане, че трябва да има нова конституция където контролът на обществото и възможността да се прекратяват мандатите на неуспели политици беше най-важната моя мисия. А по отношение на това какво бих направила в началото, то уверявам Ви не бих допуснала грешките които съм допуснала миналия път най-вече бих направила един добър екип с който да работя.”

Анна Хаджиева: “Благодаря Ви, г-жо Станчева. Понеже Вашата концепция е изцяло ориентирана към цифровизацията на радиото и конкретни намерения да бъде качено на обществения мултиплекс, (това обаче във времето като го съотнесете към изграждането на телевизионния мултиплекс получил първият лиценз), как го виждате в рамките на този Ваш тригодишен мандат свързано с бюджета на радиото, който от ръководството на радиото твърдят, че е недостатъчен. Тези 44 милиона как ще бъдат приоритизирани - капиталови разходи и технологично обновление и задържане на екип, който ще прави качествени програми ще създава това многообразно съдържание, което ще бъде евентуално качено на новия мултиплекс.”

Поля Станчева: “44 милиона въобще не са малко пари и последно когато аз оставих радиото преди шест години ние имахме 37 милиона с които се оправяхме. Доколкото разбирам последните 15 милиона в тези 44 милиона мисля, че бяха насочени голяма част от инвестициите към изграждане на предавателната мрежа, което към днешна дата има по-добро покритие на страната, но мисля, че именно това може да бъде до тук спряно защото повече инвестиции в предавателна мрежа не са нужни предвид на цифровизацията и не разбирам какъв е проблемът. Радиото продължава да създава програми с този екип освен всичко останало не всичко от това което аз предлагам (това са две програми), останалото са мултимедийни проекти. Те ще вървят успоредно с цифровизацията на архива и цифровизацията на Златния фонд, а това смятам, че трябва да бъде приоритет и това е трудоемък процес, който може би ще отнеме от три до шест години. Този процес само ще подготви създаването на цифрови програми и качването им на мултиплекс когато това се случи. Цифровизацията на радиото е един далечен процес. Знаем, че всички говорим за 20 – 20 (2020 г.), но дори и тогава ние трябва да бъдем готови с цифровизирането на огромния музикален фонд на БНР и Златния фонд. Смятам, че приоритет трябва да бъде точно тази цифровизация на

архивите, защото виждам и възможност за възвращаемост на тези средства, тъй като при предоставяне на услугата он лайн тя може да бъде заплащана при цифровизацията. Това е една възможност която се предоставя на радиото да попълни частично вложените средства.”

София Владимирова: “Благодаря за Вашето изложение. Задавам този въпрос на всички кандидати. Какво е Вашето отношение към кореспондентите на БНР, както в страната, така и в чужбина. Трябва ли те да се назначават с конкурс?”

Поля Станчева: “Специално за кадровата политика. Винаги съм смятала и дори ние бяхме изработили една процедура не само за назначаване с конкурс, но и за оценяване с конкурс и повишаване на заплатата, която за съжаление с годините е спряла да работи. Смятам, че всички които се назначават в БНР било то кореспонденти в страната или в чужбина трябва да се назначават с конкурс. Специално за кореспондентите в Брюксел и в Москва, естествено е, че трябва да имат мандати и разумно е да бъдат в рамките на три години.”

София Владимирова: “Как виждате разпределението на бюджета във връзка с вашите намерения?”

Поля Станчева: “Мисля, че много ясно съм очертала приоритетите си, които основно са свързани с цифровизация на архивите и създаването на нови програми. Това е приоритета в инвестициите да има и още една регионална радиостанция, която е от Кърджали и държа да подчертая, че Кърджали е много важна регионална радиостанция тъй като е в пограничните райони България и там трябва да бъде осъществен този проект. Така че това също може да бъде приоритет във финансирането и специално средства да бъдат заделени ако говорим за инвестиции основни.”

София Владимирова: “Във Вашето изложение говорите за реструктуриране. Как точно възнамерявате да стане това?”

Поля Станчева: “Ще направя административни съкращения на директорския състав. Вероятно има възможности да бъдат редуцирани вътре в администрацията определен брой звена, но това (говоря за цели звена) е основно администрация. Не смятам, че журналистите или музикантите трябва да платят висока цена за усилията ни да реструктурираме радиото.”

Мария Стоянова: “Сигурна съм, че очаквате единият от въпросите ми, а той е: Защо се включвате в това състезание?”

Поля Станчева: “Включвам се, защото имам решение на проблемите в радиото. Защото знам и никога не бих допуснала същите грешки които съм правила и защото имам решение на проблемите, които съществуват в радиото и знам, че мога да завърша проектите, които съм започнала и да видя резултат от своите усилия.”

Мария Стоянова: “Какво отчитате като своя най-голяма грешка от предишните два мандата?”

Поля Станчева: “Това, с което ще започна е екипа с който съм работила. Може би с екипите. Бих била много внимателна с подбор на екипа с който да работя. Това трябва да бъде екип от съмишленици. Смятам, че това е една от грешките, които съм допуснала. Не смятам, че имам фрапиращи грешки, които да са нанесли някакви щети на радиото. Напротив мисля, че резултатите които сме постигнали са били добри. Аз за разлика от много хора смятам, че нито започва нито завършва с мен радиото. Убедена съм, че имала съм може би щастливата съдба на сеяча. Други жънаха след мен това, което бях посяла. Знам, че мога още много да направя. Знам, че има неща които не са завършени. Например една програма София за която нямах време тук да спомена, но смятам, че това е една заслуга на нашия екип която беше хубаво, че се случи макар и да прерязаха лентичката след края на нашия мандат, но все още там има какво да се желае. Смятам, че парламентарният канал не трябва да остава на тази

честота. Това е моето мнение, защото е дискриминационно спрямо останалата част от населението. Всички трябва да имат достъп до медиите, а не само София и там се открива една голяма възможност за развитие на тази програма. Ето благодаря Ви, че ми зададохте този въпрос, защото имам възможност да кажа какви са ми намеренията за радио София и смятам, че този период може да бъде завършено.”

Мария Стоянова: “И третият ми въпрос е свързан с Радио България, на което Вие отделихте много време и не искам да пропусна възможността да открия Вашата идея за Балкански информационен пул, която много ме впечатли и която отчитам като новаторска. Не смятате ли обаче, че преувеличавате ролята на радио България? Това не важи само за Вас, тъй като в хода на нашето събеседване тук с Вашите конкуренти имаше и такива, които също поставят голям акцент върху Радио България. Какво имам предвид като казвам надценяване на ролята на радио България. Първо, неговата малка популярност извън границите на България дори и сред българската диаспора, или общностите от българи в чужбина. Второ, неговата малка популярност сред чужденците в България, за които трябва да бъде насочена информацията и трето - в света, в който живеем възможностите за достъп до информация и от България към света са много. Затова питам дали не се надценява ролята на Радио България?”

Поля Станчева: “Не, не смятам, защото българският език, предполагам, че се досещате, че не е международен език т. е. опита да получиш информация за България трябва да мине през някакъв език, който е световен език и това е задължително ние да искаме някой да ни чуе да разбере какво правим и информацията за нас да стигне до другите, то трябва да мине през друг език. Един от езиците на които сега Радио България подготвя своите новини. Вероятно сте права за това, че не е достатъчно популярно и тук мисля, че е нашата грешка, защото трябва да намерим начин да популяризираме програмите на Радио България навън, но има интерес от определени общности които използват новините на радио България и най-вече като информация за страната ни те я използват по обмена. Това е ролята на Радио България и не смятам, че трябва да бъде зачертана с лека ръка.”

Георги Лозанов: “И аз имам два въпроса. В началото говорихте поощрително за кросмедията и то в нейният доста буквален вид: разпространяване на едно и също съдържание едновременно през телевизионна и радиоплатформа. Питам се, това не е ли по-скоро антикризисна мярка, а не модел за подражание, който да трябва да се възпроизвежда в бъдеще. Другият ми въпрос е свързан с това, че ние с Вас сме ветерани в превръщането на държавните медии в България в обществени по различен начин (не знам как звучи думата “ветерани”, но се надявам, че звучи добре). Ако се върнем към кризата в радиото и в нейната дълбочина, всъщност това беше един конфликт свързан с въпроса дали редакционната независимост обхваща ли управлението на радиото? Т. е. вътре хората които работят, те ли трябва да диктуват как да се управлява медията в която те работят. Има две гледни точки: имаше сблъсък, имаше крайни позиции които доведоха до драстични събития, но на мен ми се иска да поприказваме сега за това, какъв е Вашият възглед: Хората вътре ли диктуват как да бъдат управлявани, или се управляват на базата на някакви други институционални и процедурни принципи?”

Поля Станчева: “Това наистина е много хубав въпрос за размисъл, но и аз и Вие знаем, че тогава радиото защити своята независимост. Защити се от опитите за посегателство върху свободата на словото и затова смятам, че радиото е изградило своя имунитет толкова силно, че до ден днешен няма управленец, който би посмял да се набърка в програмната политика на медията. Смятам, че е програмна и

управленска като трябва да се постави ясно границата, защото всички опити да се диктува дневният ред на обществото от третия етаж са абсолютно порочни и това е съвсем логично. Нека правим разлика между генерален директор и главен редактор. Според мен редакторите са онези, които се занимават с програмната политика, а генералният директор има да носи много отговорности. Това са: бюджет; Той работи с УС и знаете, че не би следвало той да вземе каквото и да било отношение по програмни въпроси които определят намеса в програмната политика и това е едно голямо достойнство на нашите обществени медии, което те са извоювали и мисля, че трябва да остане така както е. За мен е нормално функциите на генералния директор да бъдат дефинирани от закона да е ясно, че те са ясно регламентирани, че медийният СЕМ като регулатор наблюдава изпълнението на концепцията, или програмната политика, финансовите параметри по бюджета т.е. това са две съвсем различни неща.”

Георги Лозанов: “Как мислите, дали е достатъчен този три годишен мандат?”

Поля Станева: “Според мен мандатът е кратък. Може да се удължи, да се даде възможност да се видят резултатите, това е процес. Хубаво е когато имаш съмишленик, който поема след теб или поне не иска да се отклони от основните задачи които си поставил и ги реализира както беше например с предавателната мрежа и Валерий Тодоров която аз съм му много признателна защото на нас, на нашия екип това струваше много усилия докато направим картата, белите полета, докато издействаме съответно честотите. Това е процес, който отнема години и след това просто той имаше щастливата съдба на жътваря да може да пожъне тези резултати и да види резултатите от усилията си.”

Поля Станчева: “За кросмедията. Вие сте прав, че това е основно кризисна мярка, но не е само. Има много възможности да бъде реализирана, но при два самостоятелни бюджета каквито имат БНР и БНТ това сигурно не е толкова лесно да бъде осъществено, въпреки че при добра воля от двете страни могат да бъдат намерени общи усилия. Аз си мисля, например защо Радио София и ТВ София не си протегнаха ръка и не направиха опити за една кросмедия, още повече, че двете стартираха по едно и също време.”

Георги Лозанов: “Специално да благодаря на Поля Станчева, с която проведохме важна част от разговора за БНР в този момент.”

3. Изслушване на Митко Димитров

Георги Лозанов: “Предстои изслушването на предпоследния кандидат (по така изтегления жребий) от допуснатите кандидати за генерален директор на БНР, тъй като независимо от някакви нестройни опити за натиск върху СЕМ да не провежда конкурс както изисква закона, той тече и сега ще чуем г-н Митко Димитров, несъмнено най-младия участник в нашият конкурс. Моите специални адмирации за това, че Вие искате да поемете такава сериозна отговорност.”

Митко Димитров: “Уважаеми г-н Председател на СЕМ, уважаеми членове на регулаторния орган, колеги, добър ден. Позволете в самото начало да поздравя г-жа София Владимирова, която днес има рожден ден. Да ѝ пожелаем здраве, щастие, да бъде много обичана и Ви подарявам една песен на Алла Пугачова, която носи заглавието: “Милион Алх Роз”. Мисля че тя е изключително подходяща за Вас през днешния ден.

Имали сте възможността да се запознаете с моята биография затова аз няма да я преповтарям, а направо ще действаме по същество. Вие знаете че БНР има две

национални и осем регионални програми и занапред БНР ще бъде лидерът в родния радиоефир и ще се бори да продължи да скъсява дистанцията между радио и слушател. Ако бъде избран за генерален директор на БНР основен мой приоритет ще бъде организирането и провеждането на важни кампании и инициативи, които да бъдат в полза на народа.

Радиото трябва първо да инициира, а не да чака инициативността на частните медии за да провежда важни кампании които са нужни на българското общество. Това е един от начините слушателската аудитория да повярва на БНР и да си каже, че това е радиото на което вярва. Ще разчитам на правенето на модерна журналистика която да отговаря на интересите и на търсенето на слушателската аудитория и на бързината, на точността и задължително плурализма на гледните точки, документалността. Всичко това, което виждате е търсеният ефект за спечелване на слушателската аудитория. Ще разчитам на нови гласове, на нови рубрики, на нови предавания, които да се утвърдят в БНР. Ще обърна и специално внимание на интернет сайта на БНР тъй като има елементарни неща които липсват и те трябва да намерят място на него. И на новосъздаденото интернет радио Бинар. Искам общественият облик на БНР да се свързва и с неговите музикални състави. Виждате на стената зад мен смесеният хор, симфоничният оркестър, детският хор, оркестърът за народна музика, Биг бенда на радиото. В тези музикални състави работят изключителни професионалисти, които се нуждаят от подкрепа, от подкрепата на цялото ръководство на радиото, за да могат да имат една по-адекватна концертна дейност, да излизат повече на културните сцени както в страната, така и в чужбина. Ще вляза в преговори с местното самоуправление. В културните афиши могат да намират безспорно място музикалните състави на радиото.

Организационната структура и формите на управление на БНР. Основните отговорности на длъжностните лица трябва да бъдат синхронизирани спрямо тези три стълба на управление: стратегическо, тактическо и оперативно ниво. Виждате всяка една длъжност къде попада в коя съответна графа е. Ще Ви предложа работещ УС. Всеки един член на УС ще има конкретен ресор, който ще следи, за който ще отговаря. УС ще гарантира прозрачността на управление и ще бъде един от корективите на програмното съдържание в радиото. Предвиждам (той и сега действа) Съвет на директорите – орган на тактическо ниво ще бъде на управление с него ще целя да се синхронизират както административните така и програмните намерения на директорите на националните и на регионалните програми. Виждате в стратегическото ниво предлагам да се създаде длъжността Главен секретар на БНР. В момента съществува длъжност Изпълнителен директор, но така изписаните функционални задължения изцяло препокриват задълженията на Главния секретар, които са описани в Закона за администрацията. Знаем какви са основните функции на Главния секретар. Управлението на човешките ресурси е много важно и за съжаление мисля, че в БНР човешките ресурси не се възприемат като стратегическа дейност именно за това липсва стратегическо планиране и приоритети в тази сфера за което предвиждам създаване на специална дирекция “Управление на човешките ресурси”. Тя ще се занимава с подбора на кадрите основан на конкурсното начало, с квалификацията на журналистите, с тяхното обучение и с всички други задължения, които тя ще има на основание на моя евентуална заповед и всички знаем с какво трябва кадровата дирекция да се занимава. Ще бъде запазен продуцентският принцип на управление в радиото като предвиждам в Хоризонт да бъдат създадени следните продуцентски звена: Новини, Актуални предавания, Забавни предавания и Музика. Всяко едно от тези звена ще се ръководи от главен продуцент, а отделните блокови предавания от продуцент. Знаете, че когато в една организация работят повече от осем души несъмнено се появяват конфликти

поради което приоритетно ще въведе и екипният принцип при реализирането на всяко едно предаване. През годините програма Хоризонт успя да се утвърди в радиоефира не само с професионализма на колегите, които професионално реализират своите предавания, но и с авторитета който Хоризонт успя да изгради. Това което на мен ми липсва в програмната схема е разследващата журналистика. Напълно съм наясно, че за да се прави разследваща журналистика трябва да има много добре подготвени колеги репортери и добри юристи, които във всеки един момент да имат готовността да застават зад колегите когато това е необходимо.

Предаванията за тийнейджърите. В часовият диапазон между 21 и 23 часа може да има една такава тийнейджърска линия, която да звучи в националния ефир. Повече разработки в социалната сфера. Тук ще допринесе и едно специално изнесено студио на програма Хоризонт в отдалечените райони на страната. Радиото трябва да се превърне в трибуна на общественото мнение. Ние да даваме гласност за проблемите на хората. Тук основна роля имат както репортерите, кореспондентите, така и хората работещи в регионалните програми на радиото, чието сътрудничество трябва да бъде с по-добра синхронизация между регионалните РРС и националните програми и новините от регионално значение да намират по-широко място в националния ефир. Предвиждам съвместен проект между БНТ и БНР. Това само ще разшири диапазона на обществените функции на двете медии. Напълно наясно съм, че малко по-сложно е радиопредаване да се адаптира към телевизионен формат и затова може би телевизионно предаване може да се направи, така че да има радиоизлъчване. Аз съм напълно убеден, че ако бъда избран за генерален директор, аз и моят екип ще проведем срещи с екипа на г-жа Вяра Анкова и вярвам, че още от есента ще можем да приложим такъв съвместен проект, който дали ще е изцяло ново предаване или действащо предаване това е процес на разговори и уточняване.

Българската музика. Увеличаване на българската музика както в националния, така и в регионалния ефир. Ще звучат както актуалните, съвременните дадености, така и историческите, а не трябва да забравяме и музикалният ни фолклор, на който сме длъжници. Имаме уникален фолклор, който трябва малко по-широко да се популяризира, да не говорим, че могат да се търсят различни форми и на европейско финансиране чрез нашия музикален фолклор. За съжаление до сега това не е направено. По-широко представяне на дейността на музикалните състави и на техните произведения ще бъде един вид и самореклама. Тъй като програмите на радиото и на музикалните състави в момента имат възпитателен характер няма как да не се обръща и внимание на стила, правоговора, лексиката, подбора на кадри. Дирекция “Управление на човешките ресурси” ще има възлова роля в БНР. Нормално е мениджърите в радиото, генералният директор и неговият екип да провеждат и адекватна социална политика за служителите. Рейтинговите предавания ще бъдат поощрявани. Колегите които работят повече нормално е да получават повече. Няма да пропускам момент в който когато колега направи нещо добро да му се обадя, или да го извикам в кабинета си за да го поздравя. По този начин колегите ще си кажат: “да, ето аз съм оценен. Те мислят за мен за моето развитие.” Не на последно място взаимодействие с ЕС за радио и телевизия ще се търси възможността за засилването при обмяната на различни програми както и възможността за обучение на служителите още повече, че преди две - три седмици един от служителите на радиото г-жа Миланова бе избрана за заместник – председател, което трябва максимално да бъде използвано в полза и на БНР.

Програма “Христо Ботев” ще продължи да бъде елитарна програма в националния ефир. В нея предвиждам повече предавания, които да са свързани с традицията, с културата, етническото многообразие, религията, също така и предаване за Златния

форд на БНР, което по един интересен и завладяващ начин да представя на аудиторията звуковият аудио музей на БНР. Ние трябва да се гордеем с него, че той съществува и трябва да го популяризираме сред цялата общественост. От изключително важно значение е радиото да придобие съвременна сателитна техника за излъчване от мястото на събитието имайки предвид, че аз залагам и на изнесено студио на програма “Хоризонт” - подвижна районна станция оборудвана с новите технологии. Дегитализирането на Златния фонд както и на музикалната фонотека ще продължи като прецизно се разработват начините за издирване и не се допуска загуба при техническото пренасяне на звуковия материал.

В същият дух както до сега ще продължи обновяването на студийните комплекси. Настоящото ръководство в тази посока е направило много, но има още студийни комплекси които се нуждаят от съживяване. За разлика от телевизията, радиото окончателно ще трябва да премине към цифрово излъчване до 2020 година, но въпреки това то направи стъпки в тази посока и излъчва и цифров сигнал на двете национални програми, но тук е важно разработването на една специална стратегия за която ще разчитам на експертизата в тази сфера, а и да не забравяме, че и държавата максимално трябва да помага и в законите е описано, че това е държавен национален ангажимент.

Формите на финансиране на БНР. Държавната субсидия, рекламата, спонсорството, участие в национални и международни проекти. Заставам зад няколко основни принципа при разходване на бюджетни средства. Така известните едното “з” и трите “е”-та: законосъобразност, ефикасност, ефективност и икономичност. Всички приходи е нормално да намират отражение в така наречената разходна част. На първо място възнаграждения за персонала. Благодаря ви.”

София Владимирова: “Аз Ви благодаря за Вашето участие. Моля да разясните мисълта си за намаляването на разходите за администрация и за намерението Ви за постоянно изнесено студио на програма “Хоризонт”.

Митко Димитров: “Благодаря Ви, г-жо Владимирова, за въпросите. Администрацията наистина трябва да претърпи промяна, но това не означава закриване на дирекции. Може би оптимизиране, или сливане по някакъв начин. Новите проекти, това биха могли да бъдат нови рубрики, нови предавания за сметка на административните разходи ние можем да започнем да развиваме по-добре примерно определено тематично предаване. Можем за сметка на тези административни разходи да правим това изнесено студио на програма Хоризонт. Радиото не във всички населени места има регионални програми. Хората се нуждаят радиото да бъде близо до тях. Ние трябва да дадем обществена трибуна на тези хора и заедно с тях да търсим и да намираме начин за решаването на техните проблеми като търсим отговор от съответните институции от организациите, които имат отношение към дадения проблем.”

Анюта Асенова: “Благодаря Ви за изложението. Говорите за актуализация на програмите. Интересува ме какви критерии за качество ще използвате при актуализацията на програмите имайки предвид, че обществената медия не са само пазарен дял съответно задоволяване на обществени интереси другият ми въпрос е смятате ли, че е необходимо продължаващо изграждане на предавателни станции и последният ми въпрос е какво е Вашето виждане по отношение на Радио София предвид ниският му рейтинг. Смятате ли да я развивате и ако да, как, или другата крайност. Благодаря.”

Митко Димитров: “Ако позволите ще започна с отговорите отзад напред. Радио София за съжаление наистина има нисък рейтинг. Чувал съм ръководството да се оправдава, че това се дължи на това, че то излъчва и пленарните заседания на Народното

събрание. Аз няма да закрия Радио София, но ще търся начини то да подобри своята дейност и да спечели повече слушателска аудитория. Аз съм човек, който ще се опитва да гради, няма да руши. Разбира се, това ще бъде до определен момент от време. Ако в рамките на шест месеца нещата не се подобрят, ще намерим адекватен начин заедно с колегите да реструктурираме радио София така, че то наистина да бъде нужно и повече слушаемо. Предавателните станции може би там където сигналът не е добър и има възможност, ще се разширяват предавателите на радиото, но доколкото аз знам настоящото ръководство е направило доста в тази посока. Само анализът ще покаже къде е необходимо и необходимо ли е повече това да се развива. А и може би Вие сте забелязали, че аз не залагам поне през първите една - две години откриването на нова радиoproграма, защото от 2007 година насам се откриха три нови радиoproграми. Тези радиoproграми се нуждаят от утвърждаване в радиоефира. Слушателската аудитория трябва да ги припознае като нужната радиостанция в конкретния район. Не можем всяка година, през година две ние да откриваме радиoproграма. Нова радиoproграма след един задълбочен анализ в райони където това наистина е необходимо. Работата на мениджърския екип е да намира допълнителни средства, да не разчита само на субсидията ако имаме средства и ако има необходимост ще се открива нова радиoproграма. Да не забравяме, че след две години радиото навършва 80 години. Ако след две години нещата изглеждат малко по-добре и ако има нужда от откриване на нова регионална програма бъдете сигурни тя ще бъде открита. Информирани съм, че настоящото ръководство предвижда откриване на радиoproграма в Кърджали. Не знам до къде са стигнали нещата по нейното откриване. Ако те са в един заключителен етап ще се открие. Ще се обяви конкурс за подбор на кадри и тази програма ще заработи. Но с намалената субсидия и след като аз залагам и на възнагражденията на персонала, трябва да увеличим фонд работна заплата под някаква форма. Начините са няколко. Всеки един финансист може да ви каже, че няма как да прехвърляме средства от едно перо в друго. Това е така, но ако имаме волята влизаме в преговори с Министерството на финансите след една добра обосновка от капиталовите разходи и от разходите за текуща издръжка и след разрешение и на МС, когато издаде постановление могат да бъдат прехвърлени средства. Това се прави в много държавни организации и институции, но наистина когато това е крайно необходимо. Програмните схеми. В радиото съществува звено за анализи и мониторинг. Те правят един анализ от какво се нуждае слушателската аудитория. Аз ще ползвам това звено и за въвеждането на нови предавания ще стъпим върху това какво иска слушателят да слуша.”

Анна Хаджиева: “Много благодаря за смелостта да се явите на този конкурс за генерален директор на БНР. Мислите ли, че ще влезете в радиото, което ще Ви повярва и ще Ви приеме? Имате две години стаж в БНР, кое Ви дава самочувствието да изградите концепцията си?”

Митко Димитров: “Благодаря Ви за този въпрос. Близко две години и шест месеца съм работил в БНР. Като постъпих след обявен конкурс бях първият в реда на класиране. След вторият месец когато започнах работа в радиото ми предложиха да стана продуцент. Това е ръководна длъжност в БНР. Отговорях пряко за новините и актуалните предавания на радио София. Именно по мое време новините на радио София спечелиха приза на Международния фестивал в Албена. Аз съм показал качества, познавам екипа на радиото, колегите ме познават както се казва и чистачките и охраната ме познават, бил съм изключително колегиален, работил съм добре с всички ръководители на всички звена. Дали колегите ще ми повярват? Мисля, че те се нуждаят от тази промяна. Да влезе един млад човек необременен, който няма да търси по никакъв начин никакъв реваншизъм. Казах Ви моето мнение, че когато в

една организация работят повече от осем души винаги има конфликт. Тези конфликти са градени с години. И мисля, че колегите от радиото ще гледат много добре ако ги мениджира един млад човек. Аз ще работя денонощно, ще предлагам идеи. Не си мислете, че ще стоя затворен в кабинета си и ще издавам само заповеди и разпореждания. Активно, генералният директор с УС ще работи заедно с колегите. Това е начина да задвижим ние тази “стара къща”. В нея трябва да кипи живот.”

Мария Стоянова: “И аз като колегите си съм много приятно изненадана от Вашата кандидатура и от смелостта Ви също. Вие сте десет години по-млад от мен и това ме впечатлява до толкова, до колкото доста дълго време аз бях най-млада навсякъде, където съм била и сега дойде моментът, в който срещу мен застава кандидат за Генерален директор на БНР, който е десет години по-млад от мен.”

Митко Димитров: “Какво Ви говори това? Че младите хора трябва да вземат инициативата в свои ръце.”

Мария Стоянова: “Мислех си за нещо друго. На 29 години мечтаех да стана кореспондент на БНТ в Берлин, а Вие на 29 години искате да станете Генерален директор на БНР. Имам следния въпрос: на 29 години нямаш ли желание да трупаш още опит, още знания, още информация, а не да застанеш на едно много високо място, дори най-високото на БНР и да поемаш толкова много отговорности? Има ли човек на 29 години силата, волята и възможността да носи толкова много отговорност, разбира се и житейски опит?”

Митко Димитров: “Аз притежавам всички тези качества, които Вие изброихте. Имам и силата и волята и смелостта да управлявам БНР. Ще бъда пръв сред равни. За моите 29 години аз съм заемал различни отговорни длъжности в държавната администрация и в БНР. Ръководил съм и Дирекция “Връзки с обществеността” на МНО. В момента съм пресаташе на началника на отбраната. Решенията ще ги вземам аз с УС.”

Георги Лозанов: “Понеже с младостта се свързва съпротивата. Съпротивата даже е по-важна от признаването на авторитетите в този период. Искам да Ви питам има ли нещо в обществените медии, в БНР което в настоящата практика у Вас буди съпротива? Нещо, което не приемате и което Ви се струва, че границата трябва да бъде преодолявана.”

Митко Димитров: “Не приемам и няма да позволя в БНР да продължат да се назначават роднини, или цели семейства. Това е една изградена практика. При мен това няма да продължи. Тези, които са в момента, ако работят в една и съща редакция ще търсят възможност за преместване на единия в друга редакция.

Вторият обект на съпротива е срещу липсата на конкурсното начало за всяка една длъжност. Третото е, че мандата на генералния директор да бъде увеличен. Три години е малък период и може би най-ниския мандат в държавата.”

Анюта Асенова: “Смятат ли, че в момента БНР е достатъчно прозрачно и открито и ако не е, Вие какво бихте направили за да стане по-прозрачно и по-отворено пред обществото?”

Митко Димитров: “Не бих могъл да отговоря с точност дали е прозрачно. Това може да стане след една финансова ревизия която веднага бих възложил и публично ще изляза и ще обявя резултатите с необходимия тон на уважение към всеки един генерален директор.”

Мария Стоянова: “Представете си, че вече сте генерален директор на БНР и сега не сме 22 май, а сме денят за размисъл т. е. върнете се две седмици назад. Всички политически партии почват да дават пресконференции и Вашите подчинени - водещи, продуценти, редактори се втурват да отразяват тези пресконференции. Каква ще бъде Вашата управленска роля в този момент и ще одобрите ли, ще насърчите ли, или напротив, ще спрете този порив за информация?”

Митко Димитров: “Много интересен въпрос за което Ви благодаря, че ми го задавате. Има два варианта. Първият е да погазим закона, а другият вариант е да държим радиослушателите в неведение какво се случва в момента в държавата. Изключително трудно ще бъде решението, но радиото няма да предава по никакъв начин пресконференциите на партиите. Имаме вечерен осведомителен бюлетин и в него ще се позовем на официалното съобщение на прокуратурата тъй като тя си е позволила да го препрати до всички медии. Това направи и БНТ доколкото си спомням и съм гледал ефира в този ден.”

Георги Лозанов: “И аз благодаря на г-н Димитров и мисля, че той внесе много интересен, а и в някакъв смисъл вълнуващ, момент в нашето събеседване.”

Изслушване на Георги Божков

Георги Лозанов: “Уважаеми колеги, това е нашето последно събеседване в този етап на процедурата за избор на генерален директор. Изслушахме единадесет кандидати и г-н Божков е дванадесетият, според жребия, който изтеглихме. И сега всичко е ясно, но все пак да повтора с две думи, че до половин час максимум е Вашето представяне, след което ще може да се задават въпроси. Заповядайте, представете Вашите виждания за развитието на БНР.”

Георги Божков: “Преди да изложа своята концепция, бих искал да подчертая едно важно обстоятелство, че в никакъв случай не съм привлечени от привилегиите, които дава този пост, а за мен това е едно сериозно предизвикателство и участвам по една единствена причина, че бих могъл да изпълня много сериозни задачи, които сегашната доста сложна обстановка в страната поставя и по една ирония на съдбата не се знае какво ще стане утре и в други ден, но ако нещата тръгнат добре после и парламента може да заработи по-добре.

Що се отнася до моята концепция аз съм я написал пределно ясно и кратко, тъй като цял живот съм работил в редакция “Новини и предавания за чужбина” и хубаво е човек да бъде скромнен, но общо взето смятам, че предаванията за чужбина винаги са били образец на добър стил и общо взето ако сравняваме с останалите медии просто съм работил в една много добра и много силна среда. Етапът на който се намира (от моя гледна точка) БНР е много сериозен, защото от създаването на националното радио през 1937 - ма година до ден днешен има много развитие и първата цел която аз бих си поставил, (ако спечеля този конкурс) е да се запази доброто наследство. Втората задача е понеже вече сме в 21 век, идва втората задача на деня, а тя е да се извърши това не толкова лесно технологическо обновяване на предаването на националното радио. За мой късмет познавам работите на националното радио, имам много добър поглед както за програма Хоризонт, която е тежката артилерия на националното радио която се слуша от почти всички българи, имам много добри контакти с програма Христо Ботев. Дори в едно интервю изказах своето задоволство - г-н Стефан Димитров беше кандидат (не зная по какви причини вече не е кандидат) аз много се радвам, че има добра конкуренция. Ще има борба на идеи, на виждания и т.н. и един човек който иска да оглави тази голяма медия. Аз напуснах националното радио след четири часова среща със Симеон втори в Мадрид и така се получи само две думи ще кажа истината. За мое не удоволствие радиото се оглавяваше от Вячеслав Тунев нямам никакви персонални обвинения, но се наложи да напусна и моето отсъствие в никакъв случай не съм се чувствал извън радиото. Това го казвам не за друго, а заради това, че запазих доброто си отношение към радиото и към колегите. Смятам, че

националното радио винаги е имало най-добрите кадри в сферата на средствата за масова информация и от 78 години радиото винаги е било информационната медия номер едно. Това, което виждам положително в сегашното състояние на основната програма е това, че те продължават да бъдат информационният лидер. Слава, Богу имат конкуренция в лицето на Дарик радио, на Радио Фокус и т. н., но аз винаги слушам националното радио във всяка една секунда от денонощието и има една много стара максима, че радиото когато нямаше телевизия беше номер едно, но радиото запази позициите си да бъде водещо защото когато гледаш радио няма нужда да гледаш телевизия в смисъл без да обиждаме колегите, чиито професионален път е свързан с телевизията. Сега какво би трябвало да се направи от моя гледна точка във вътрешните предавания? Що се касае програма Хоризонт аз намирам че предаването "Неделя 150", предаването, което водят всеки следобед по актуални проблеми са достатъчно добри. Имат добри водещи обаче по една, или друга причина не знам, не искам да коментирам причините, най-добрите кадри напуснаха националното радио и не искам да коментирам какви са причините, защото това е субективно и мога да кажа нещо, което е излишно. Нямам за цел да критикувам никого, нито ръководители, нито изпълнители, но смятам, че в момента най-добрият журналист на радиото се казва Лили Маринкова. Имах удоволствието с нея да направя през 1991 година първият радиомост с Вашингтон. Това са етапи, които аз съм минал. Имал съм шанса да интервюирам всички лидери: български президенти, премиери, външни министри, но най-голямата ми заслуга към радиото е, че аз съм интервюирал всички нобелисти за литература, които са били в България. Завръщаме се на програма Хоризонт. Смятам, че всяка програма, дори най-добрата, както на времето беше "Всяка неделя", но има износване на хората и в една реконструкция на актуалното състояние на националното радио би трябвало да се запазят някои от кадрите, но трябва да се даде път на младите хора. Всяка една промяна, за да стане тя зависи не само от лидерските качества на ръководителя на радиото, но и от екипа т. е. този който спечели този конкурс би трябвало да има правото да подбере своя екип. Никой не може да направи една промяна сам, трябва да има съмишленици. Това съм го изложил в своята концепция. Смятам, че сегашният момент е уникален, защото трусовете които преживя българското общество крайно време във медиите изхождайки от положението, че цялото радио е водеща медия, ако там има ред, ще има ред и в телевизията. Има проблеми, които са трупани с десетилетия, на тях няма да се спирам, това е част от миналото. Как виждам аз от тук нататък нещата в националното радио. Първо, аз съм работил доста години като новинар и коментатор в предавания за чужбина, което е може би най-елитната част на радиото, защото са много подготвени хората. Има най-добрите преводачи и не случайно когато ръководители на държавата ходят в чужбина канят за преводач тези хора, обаче има няколко много големи недоразумения, които са анахронизъм на сегашен етап. На времето, предаванията за чужбина са създадени да коментират постиженията на социализма, тъй като това е един минал етап за мен в момента поради финансови проблеми тези предавания са вкарани в интернет т.е. вече няма излъчвания на къси вълни и за мен това е погрешна позиция, защото то не е радио. Интернет е прекрасна форма. Тя е безплатна, достъпна, но това нещо трябва да се обмисли и аз виждам реформата по следния начин и след това ще се върна на Христо Ботев. Не случайно искам да кажа няколко неща за предаванията в чужбина, защото там са възможни най-големите реформи от които биха могли да се спестят средства, тъй като България е принудена да живее в условията на един рестриктивен държавен бюджет. Има много дупки в икономиката и ако предаванията за чужбина, които са на десетина езика се редуцират до три -четири, или пет езика, тогава могат да се спестят много средства, да се върнат предаванията на къси вълни като се махнат

тези безумия, например БНР излъчваше предаване за Латинска Америка, на къси вълни, а то няма такива приемници, но това вече в рамките на хумора. Що се касае за предаванията за чужбина там работят много кадърни хора. Аз съм убеден, че едни предавания има за българите в чужбина, българската диаспора на английски език задължително, на френски, на испански, може би и на арабски и всичко друго е излишно. Що се касае основната програма, която се слуша от седем милиона българи аз смятам че трябва да се направят нови рубрики, да се запазят от моя гледна точка предаванията. “Неделя 150” е много хубава форма, но тя е много износена, може да си смени името. Трябват нови хора да се включат в един бъдещ екип най-добрите журналисти двама –трима да са в УС и да се намерят нови хора и нови форми като се запази има две -три предавания, например Реконструкция е много хубаво предаване. Петър Волгин, ако от мен зависи, бих го повишил, защо не той има опит може да преподава. Има няколко кадърни души, които обезателно трябва да се включат в един бъдещ екип. Другото нещо което смятам, че е много наложително е, че последните години има много пренебрежително отношение към хората които са си дали живота за радиото и са останали радиоработници. Този Обществен съвет, който доколкото знам е премахнат обезателно трябва да се поднови с ветерани хора, които да дават (така е в цял свят - аз съм имал удоволствието да бъда и в “Гласът на Америка” и във Франция и знам основните водещи езици, завършил съм външна политика на Франция и по принцип трябва да се използва опита на водещите развити страни като са съобрази с нашите скромни икономически условия.) Другото нещо което аз смятам, че е много важно: има много невъзможности да се намерят спонсори, които да има начин да се комулират средства, което означава, че ръководителят трябва да бъде добър мениджър, да разбира от икономика и финанси. Не е достатъчно да бъдеш добър журналист, не е достатъчно да бъдеш мениджър, а трябва да бъде един човек който да бъде първо приет от колектива, да има тяхната морална подкрепа и да направи радиото обществена медия как не се случи така пък един защото минаха 24 години на 25 –та година крайно време е наистина това да стане обществена медия т.е. тя да има доверието на огромната слушателска аудитория, да запази тия добри качества на тия програми обаче и в условията на ЕС има една идея единство в многообразието - много е важно. Има позиции например в арабските страни тия неща някак си са отхвърлени с лекомислие. Другото, което имам като идея и трябва да е полезно не е лошо в резултат на този конкурс действително който е избран ако има хора които са се представили добре и да бъде така добър да покани един - двама души да направят един екип, защото и да е гений ако няма достатъчно пари няма да се справи с тия задачи, които стоят пред радиото. Аз имам и едно друго виждане. Така се е случило, че познавам много добре Иван Славков и хората, които са ръководили телевизията и хора, които бяха дълго време в Комитета за ТВ и радио. Моето категорично мнение е, че в период на криза е много полезно пак да има Комитет за телевизия и радио, но това е много трудно като идея. Може би не сега, на третата, на петата година по принцип България все още е донор на ЕС, но много Европейски програми слава, Богу беше приета някаква декларация, която Европейският съюз с препоръки в избора на хора които трябва да променят обстановката в радиото и телевизията да бъдат избрани подходящи хора които да отговарят на високите изисквания към такъв пост. Аз съм имал удоволствието да работя с Райна Константинова. Тя има една много висока позиция в Женева. Тези неща трябва да се използват по-добре. Националното радио има кореспонденти и те трябва да бъдат повече натоварвани. Не е достатъчно да живееш в чужбина добре с долари. Имам негативни впечатления от някои кореспонденти които си живеят живота и много - много не си дават зор, но е хубаво, че има такива хора които работят за радиото без да получават средства т.е. трябва с

малко средства да се правят много неща. Не бих искал да говоря за техническата част на нещата, защото общо взето до сега това горе-долу е направено. Основните усилия, които трябва да се направят са с усилията на целия колектив на радиото. Аз вярвам, че правейки своя екип бъдещият директор трябва да бъде малко лош. Тези хора които са си изпели песента, има хора които са на пенсионна възраст да бъдат така добри да отстъпят и да дадат път на младите хора да си намерят нови рубрики, нови начини за и има нещо друго много е хубава тази аз навремето осигурих една дарение когато бях в Америка и писах на посолството и, че нещо са свършили един концерт беше те го направиха дарение така се случи имаше хората имаха желание да подкрепят демокрацията, но в програма Христо Ботев смятам, че е на много добро ниво не знам чия точно е заслугата обаче има много хубави музикални предавания. По принцип в европейската концепция за развитие на нещата е, че човек трябва да се образова и намирам, че тъй като има голяма безработица тя трябва да има Христо Ботев разполага с много програмно време да обучават определени сектори от населението например много приятно се изненадах, че в Германия има 25 хиляди студенти пенсионери. Това е много хубаво. Нека да има за по-младите. Аз съм удивен колко безпросветници са например младежите с които всеки ден се карам в автобуса от Банкя за София. Те са като хуни и тоя интернет от нещо положително оказа се, че е негативно, но няма значение. Става въпрос за това, че има много възможности за работа сериозна и това което традицията са добре, но има много нови неща който му бъде поверен този висок пост трябва да знае, че радиото има много негативни неща много се увлякоха от екскурзии и лишиха например аз познавам детския радиохор не искам да цитирам никакви негативни неща но просто има безобразия. И всеки да бъде добър да си отговаря за това което е свършил. Трябва да се направи едни одит който е крал, ако има такива, който е прекалил с творческата свобода, да бъде така добър да отговаря и да си подаде оставката. Това е много сложен процес. Не трябва да се прекалява, трябва да се уважават хората и да се търси положителното. Диалогът и това са по принцип моите неща. Ако има някакви въпроси бих отговорил.”

Георги Лозанов: “Надявам се, че поне единадесет от дванадесетте кандидатстващи имат нещо друго на ум, защото само един ще изберем. Аз Ви благодаря, че през Вашият голям опит споделихте своите впечатления за радиото, за негово развитие. Аз искам да Ви задам един общ въпрос: Накрая на Вашата концепция сте написали: “Надявам се, че в края на сегашното десетилетие България ще бъде вече сред успешните европейски държави, които ще осигурят просперитет и благоденствие на своите народи. На какво основание се надявате?”

Георги Божков: “Надявам се, на това, че мога да помогна за тази кауза.”

Георги Лозанов: “Но ще можете, ако сте избран за генерален директор?”

Георги Божков: “Дори и да не съм избран, може да помогна.”

Анюта Асенова: “Казвате: “нов подход при избор на директор на БНР.” Имате ли формула? Какъв да бъде този подход?”

Георги Божков: “Трябва просто да се гласува доверие на този, който има естествени качества на лидер. Основното е той да бъде приет от колектива. Ако ще да дойде Бил Гейтс, ако хората не го одобряват, няма да стане. Тук се писаха доста глупости, които не искам да коментирам. Слава на Бога – нямам конфликт на интереси, нямам честта да познавам никого от членовете на СЕМ и това е нещо, в което няма как да бъда обвинен. Крайно време е и лидерът да бъде харизматична личност. Когато дори един човек го уволняваш трябва да му го кажеш възпитано.”

Георги Лозанов: “Благодаря Ви, че се явихте на този конкурс. Утре ни предстои избор на генерален директор.”

ЧЛЕНОВЕ НА СЕМ:

Анна Хаджиева **Анюта Асенова**

Мария Стоянова

Георги Лозанов **София**
председател **Владиминова**

Старши специалист
деловодител-
протоколчик:
Вера Данаилова